

36

23. 06. 2016

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH

Katowice, dnia

PA-B-642-73/337/16/

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /Dz. U. z 2012 r. poz. 576, z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /Dz. U. z 2016 r. poz. 23/,

po rozpatrzeniu wniosku Pana z dnia r. o wydanie
pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

**ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ
W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE 1 /JEDNEGO/ EGZEMPLARZA BRONI.**

Uzasadnienie

W dniu r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana o wydanie
pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej w liczbie pięciu egzemplarzy. W uzasadnieniu wniosku strona poinformowała, że jest instruktorem strzelectwa sportowo – bojowego i uczestnikiem kursu rusznikarskiego. Zdaniem strony, stały kontakt z bronią i przewożenie jej na różne obiekty powoduje stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia i zdrowia.

W trakcie prowadzonego postępowania strona przedłożyła, m.in. orzeczenie lekarskie i psychologiczne potwierdzające zdolność do dysponowania bronią. Poinformowała również, że wnosi o przyznanie pozwolenia na jeden egzemplarz broni palnej bojowej do ochrony osobistej.

Strona złożyła także zeznania. Wynika z nich m.in., że w latach prowadziła działalność gospodarczą – sklep sportowy w Od roku prowadzi działalność w zakresie szkoleń i imprez integracyjnych – W ramach tej działalności organizuje szkolenia i imprezy integracyjne dla firm i osób prywatnych związane ze sportami ekstremalnymi (quady, samochody terenowe, parki linowe itp.) Równolegle prowadzi z mamą schronisko górskie w Do jej obowiązków należy zaopatrzenie oraz przewóz gotówki ze schroniska do banku w (są to kwoty sięgające do złotych). Od roku posiada też uprawnienia prowadzącego strzelanie, a od roku uprawnienia instruktora strzelectwa sportowo – bojowego. W r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie szkoleń strzeleckich. Kończy również kurs rusznikarski. Z zeznań strony wynika, że nigdy nie zdarzyły się sytuacje świadczące o zagrożeniu jej życia, zdrowia lub mienia. Broń palna bojowa jest jej natomiast niezbędna do ochrony osobistej w związku z przewożeniem większej ilości gotówki oraz podczas przemieszczania się z bronią szkoleniową na strzelnicę. Strona obawia się ewentualnego napadu na tle rabunkowym. Strona zeznała też, że po ukończeniu kursu zamierza świadczyć usługi rusznikarskie, co będzie wiązało się z przewożeniem broni.

Organ Policji uzyskał z Komisariatu Policji w pozytywną opinię o stronie oraz informację o jej niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego. Z zebranej przez Komisariat Policji w opinii o stronie wynika dodatkowo, że w miejscu zamieszkania nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia zdrowia lub mienia.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach

2016 24

ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi podzielać zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia.

W toku postępowania ważnej przyczyny posiadania broni również nie ustalono.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, a także zgromadzone w toku postępowania materiały, w ocenie organu I instancji nie dowodzą o istnieniu ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała na prowadzenie działalności gospodarczej i związany z tym przewóz gotówki, broni oraz na planowane rozpoczęcie działalności rusznikarskiej.

W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony. Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z prowadzeniem działalności gospodarczej nie mogą zatem przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt prowadzenia takiej działalności nie oznacza bowiem istnienia zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia, które uzasadniałoby wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób prowadzących działalność gospodarczą i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Ponadto, operowanie dużymi kwotami pieniędzy przez osoby prowadzące działalność gospodarczą nie jest zjawiskiem nadzwyczajnym i nie wyróżnia strony na tle innych przedsiębiorców. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z charakterem prowadzonej działalności, w tym także planowanej w przyszłości, nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia. Strona podczas przesłuchania zeznała, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia i zdrowia. Taką informację uzyskano także z jednostki Policji właściwej dla miejsca zamieszkania strony. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż jest realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne.

Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła zatem dowodów, iż w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni, tj. stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej do ochrony osobistej. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje na to, że strona nie udowodniła istnienia powyższych przesłanek. Istnienie omawianego zagrożenia wywodzi jedynie z faktu prowadzonej działalności gospodarczej. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia hipotetycznego. Takiej odmiany zagrożenia ustawodawca nie wskazał w przepisach ustawy o broni i amunicji i nie uzależnił od jej istnienia przyznania pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej.

Na powyższe zwracają także uwagę w swoim orzecznictwie sądy administracyjne. I tak, np. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 06.06.2014 r., sygn. akt II OSK 32/13 wskazał, m.in. że upatrywanie jako środka ochrony tylko i wyłącznie broni palnej bojowej nie jest zasadne, bowiem istnieją takie instrumenty obrotu finansowego, które pozwalają jeśli nie wyeliminować całkowicie, to chociaż zminimalizować ewentualne zagrożenie związane z obrotem gotówkowym, czy wyrobami znacznej wartości. Nie też nie stoi na przeszkodzie, by wnioskodawca skorzystał z usług firmy ochrony co do siedziby firmy, czy też poprzez zapewnienie ochrony w miejscu zamieszkania, jeśli taką potrzebę odczuwa. Jeśli jednak z jakichś powodów strona odstępuje od tych rozwiązań, to czyni to na własne ryzyko.

W innych wyrokach wskazuje się natomiast, że wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14). Subiektywne przekonanie o potencjalnym zagrożeniu, które może wystąpić w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu, nie spełnia dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji. Powyższe ustalenia pozwalają uznać, że przekonanie strony o potrzebie ochrony przy pomocy broni palnej ma charakter wyłącznie subiektywny, niepotwierdzony żadnymi konkretnymi okolicznościami, z których wynikałoby, że w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni do celów ochrony osobistej, z uwagi na stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie jej życia lub zdrowia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11, dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13 i dnia 25.07.2014r., sygn. akt II SA/Wa 893/14 wskazał także, że zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowседневna. W ocenie sądu, sama subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelnośnego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotyczą, świadczą o takim zagrożeniu.

Z powyższego orzecznictwa wynika zatem, że przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwolenie na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona.

Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, nie ustalono także w toku postępowania. W tej sytuacji, decyzję odmawiającą wydania stronie pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, należy uznać za słuszną.

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

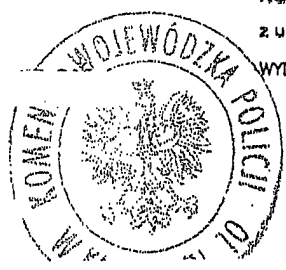
Otrzymują:

Egz. Nr 1 – PAN

Egz. nr 2 - a/a

ZESPOŁU POZWOLEŃ NA CZYNIA
WYDZIAŁ POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH

podinsp. mgr...

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up. NACZELNIK
WYDZIAŁU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH
mł. insp. mgr Anna KASINIAK